בה א מיי פ"ג מהלי

םמג עשין נה:

בו ב מיי׳ שם ופ״ג מהל׳

סמג שם:

בז ג מיי פ"ג מהלי

ליסורי ביאה הלי ח: בח ד מיי׳ פט״ו מהל׳

שגנות הלי י:

מה.

נראה דמתחלה מקשה ממוליא שם רע משום דס"ד דהש"ם

דאישתני קטלא ומשני רבא שאני

מוליא שם רע דחידוש הוא ולא

מסברא אמרינן ביה הכי אלא משום

דאשכחן דחדית ביה רחמנא כי האי

גוונא דלא אמרינן הואיל ואישתני

דינא אישתני קטלא והא דנקט נכנסה

לחופה ולא נבעלה לאו דווהא אלא

הכי נמי דהוה מלי למנקט ונבעלה

למאן דמוקי מוליא שם רע דווקא

בבעל הן הלא נקט למאן דמוקי אע"ג

דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן בעלמא

דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה

בעלמא בחנה משמע דהכא במוליא

שם רע חייב סקילה אפילו זינתה

אחר חופה והא ליתא דוינתה אחר

חופה אפילו במוליא שם רע בחנק

ולפי זה הא דקתני לעיל באו לה

עדים בבית חמיה שזינתה בבית

אביה בסקילה לריך לדחוק לרבא דאיירי במוליא שם רע דאי לא הוליא

שם רע הויא לרבא בחנק דכיון

דאישתני דינא אישתני קטלא ובדין

דהוה ליה לאסוקי לעיל בההיא

ברייתה בחו לה עדים בבית חמיה

שזינתה בבית אביה ולא הוליא ש"ר

בחנק דהשתא הוה מפליג בדידה

דמסברא אמרינן ביה דתידון בסקילה ולא אמרינן הואיל ואישתני גופא

א) סנהדרין עא:, ב) [לקמן מו.], ג) הוריות י., ד) [דברים כב], ה) ח"י כ"י, ו) ת"י כ"י, ו) ווע"ע תוס׳

הוהות הר"ח

(ל) רש"י ד"ה דמידוש הוא יכו׳ דאישתני גופא דאי זנאי: (ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנק כו' כלומר ותדע: (ג) ד"ה ודלמא וכו' שחידשה תורה (באישתני דינא חדית) תא"מ ונ"ב ס״ל בלא אישתני גופא : חדית

מוסף רש"י

סרחה. נערה המאורסה בימי נערות, ולבסוף ביתי ישרוע, בגרה. משעמדה בדין, תדון בחנק. כדינא (סנהדרין עא:). . דהשתח הרי הן כהדיוטות. דרבע בתר חטא אזלי (הוריות י.). אם נודע להם עד שלא נתמנו .(שם).

סוקלין אוסה על פסח כים אכיה. דהכי כתיבים והוליאו את הנערה אמד רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. אל פתח בית אביה והאי בבאו עדים בבית חמיה כתיב דהא במוליא שם רע כתיב דמפרש ביה קרא ואקרב אליהיי אלמא כשניסת: ראו גידולים שגידלחם. כלומר מבית זה יצאת הנבלה שבו זינתה: באו לה אישתני קטלא הילכך מקשה דגבי נערה המאורסה נמי לית לן למימר

עדים נבית חביה. קודם שנשחת:

סוקלין אותה על שער העיר. דכתיבדי

כי יהיה נערה בתולה מאורסה וגו'

והולאתם את שניהם אל שער העיר

ההיא: מידון בחנק. כי היכי דאילו

זנאי השתא לאו סקילה איכא אלא

חנק דכי כתיב סקילה בזינתה נערה

כתיב שנאמרדי כי יהיה נערה בתולה

וגו' השתא נמי בחנק דכיון דאשתני

גופא בין חטא להעמדה בדין אשתני

קטלא לכדהשתא: הוציא עליה שם

רע. שכנסה משבגרה ולא מלא לה

בתולים ובא לב"ד: הוא אינו לוקה.

חם כיחש: וחינו נותן מחה סלע.

דכי כתיבדי ויסרו אותו מלקות וענשו

אותו ממון בנערה כתיב וזה עקימת

שפתיו גורמין לו ליענש כדמתרך לקמן ועקימת שפתיו בבוגרת הואי:

היא. אם אמת היה: וווממיה.

עדים שהיו מעידים על זנותה

ונמלאו זוממין: מקדימין לבית

הסקילה. כלומר ישכימו בבקר לשם

כי אין להם נס והמלטה מן המיתה

הואת: היא וווממיה ס"ד. אם אמת

סיה אין שקר: אלא או היא. אם

אמת: או זוממיה. אם שקר: לבית

הסקילה. אלמא אע"ג דאשתני גופא

ואילו זנאי השתא בת חנק היא לא

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם כאו לה עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר יסרחה ולבסוף בגרה תידון בחנק למימרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ורמינהי "נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע יהיא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד - אלא או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמרת ישאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חדית רחמנא אלא אמר רב נחמז בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן יחמאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיומות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פמורים

ולא ה"ל למנקט בסיפא סרחה אימור ולבסוף בגרה אלא משום דעיקר ברייתה אתה להשמועינן דיני פתח בית אב וכיון דקאי מליעחה בנערה המאורסה בבאו לה עדים בבית אביה מסיק נמי סרחה ולבסוף בגרה בבית אביה במה שעומד בו השתא יו נוהא דקאמר ואילו מוליא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוליא ש"ר ה"פ ואילו מוליא ש"ר על האירוסין דאיירי ביה קרא הוי בסקילה אבל ק"ק דתני בשמעתין (לקמן מו.) לא אמר לעדים בואו והעידוני והן מעידין מאליהן היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה אלמא אפי׳ בלא הולאת ש״ר לא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הרי הוליא ש"ר וחדית ביה רחמנאן ורבינו שמואל מפרש שאני מוליא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בלא הולאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק ואילו מוליא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין בסקילה דהכי משתמעי קראי דכתיב ואם אמת היה כו' ולא נמלאו בתולים לנערה וסקלוה משמע דבכל ענין שלא נמצאו לה בחולים הויא בסקילה ואפילו זינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח בית אביה ובזינתה תחתיו אין כאן פתח בית אביה היינו משום דלא שייך לומר ראו גידולים שגידלתם והוי כמו יש לה אב ואין לה פתח בית אב או אין לה אב דהויא בסקילה אע"ג דליכא פתח בית אביה והיינו חידוש דבעלמא בלא הולאת שם רע זינתה אחר חופה בחנק כדדרשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה ובמוליא ש"ר בסקילה והשתא אתי נמי שפיר הא דלא נקט צברייתא באו לה עדים בבית חמיה שזינתה בבית אביה בלא הולאת שם רע תידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא אבל קשה לרבינו יצחק לפירוש זה דהא לקמן (דף מח:) דרשינן לזנות בית אביה פרט שמסר האב לשלוחי הבעל וכל שכן היכא שנכנסה לחופה וההוא קרא דלזנות בית אביה במוליא ש"ר בהדיא כמיב: דלמא כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא. ואע"ג דלעיל באלו נערות (דף לח: ושם) קרי לבעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב במוליא שם רע אלא בבעל דהא כבר היתה בעולה מן הנואף ובבעילה דנואף לא משיב לה שינוי הגוף דלא מיירי הכא אלא בשינוי הגוף אחר העבירהיי : תנאי היא דתניא בו'. וא"ת והא הכא ליכא אלא שינוי דינא והיכי מייתי לאישתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל בין אישתני גופא לאישתני דינא אלא לרבא דאמר מוליא שם רע חידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואינה

אמרינן אישתני קטלא: מוליא שם רע קאמרת. לאותובי אסרחה ולבסוף בגרה דתני תנא דאיירי בבאו לה עדים בבית אביה: שאני. מיתה הבאה על ידי הולאת שם רע דבעל משנשאת: דחידוש הוא. ולא אמרינן בה דמשום דאישתני (א) דינא דאי זנאי השתא בת חנק היא נימא אישתני קטלא דהך דונאי בנערות: **דהא נכנסה לחופה** ולא נבעלה בעלמא ווינתה בחנק כו'. (כ) וחדע דהא בלא בגרה נמי [בלא] הולאת שם רע ואפי׳ בנערות אשתני דינא הוא דאילו זנאי השתא חנק הוא דאיכא הואיל ונכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה כדתניא [לקמן] (דף מח:) נערה ולא בוגרת בתולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה מאי לא נשואה אי נימא נשואה ממש היינו ולא בעולה אלא לאו נכנסה לחופה ולא נבעלה אלמא אילו זנאי השתא בת חנק היא: ואילו מוליא שם רע. עליה השתא וזנאי קודם כניסה לחופה בסקילה אלמא בהולאת שם רע לא אמרינן דמשום דאישתני דינא אילו זנאי השתא לישתני קטלא הבא ע"י זנות דמעיקרא והילכך כי בגרה נמי וניסת לא אמרינן במוליא שם רע דמשום דאישתני דינא דהשתא אישתני קטלא דמעיקרא: ודלמא כי חדית. כלומר הא ראייה דמייתינן מסתם מוליא ש"ר לכאן לאו ראייה היא לכאן דהתם הוא דאף על גב דאישתני דינא דאילו זנאי השתא לא אישתני קטלא דהא דונאי מעיקרא משום דלא אישתני גופא הוא וחידוש שחידשה תורה (ג) באישתני דינא חדית באישתני גופא לא חדית אבל בגרה אישתני גופא היא ואי בבאו לה עדים בבית אביה אית לך למימר סרחה ולבסוף בגרה בחנק במוליא שם רע נמי משבגרה הוה ליה למיתני חנק: אלא אמר רב נחמן בר יצחק. הא דתני שילא תידון בחנק הואיל ואישתני גופא אישתני קטלא ותניא אחריתא בסקילה ואע"ג דאישתני גופא לא אישתני קטלא תנאי היא: אישתני ולא אישתני. אי אמרינן אישתני קטלא או לא אישתני קטלא תנאי היא: הטאו עד שלא נחמנו. נשיא ומשוח שאין הרבנם כשל יחיד שהנשיא מביא שעיר ומשוח מביא פר: הרי הן כהדיוטות. בכשבה ושעירה שאע"פ שנשתנה גופס לא נשתנה קרבנס: אם נודע להם עד שלא נחמנו. דהוה ליה ידיעה וחטאה בחד גופא חייבין כהדיוטות: משנחמנו. דהוה ליה חטאה בשעת קרבן יחיד וידיעה בשעת קרבן נשיא: פטורין. לגמרי. אלמא דמשום דאישתני גופא אישתני קרבן: אימור

סברא אם כן יש לנו להעמיד בפחות שנוכל דהיינו לא אישתני גופא אבל לרב נחמן דאית ליה דמסברא האמר דלא אישתני קטלא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי בין אישתני דינא לאישתני גופא הילכך מייתי שפיר תנאי היא אי נמי יש לומר דלה מייתי אלא מדרבי שמעון דכיון דסבר הואיל ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן באישתני גופא ואינו חושש אלא להביא תנא דסבר כברייתא דשילא דלא משבשינן לה מקמי אידך ברייתא משום דברייתא דשילא לא מיתניא בי רבי חייא ורבי אושעיא אבל לאידך ברייתא לא מייתי שום ראיה מדרבנן דרבי שמעון וחדע דהא במסקנא משבשינן לההיא דשילא: